

Amics de la Sardana

de l'A. E. Talaia

MARÇ / 78

Carrer Comerç, 4 / VILANOVA I LA GELTRU

I Aplec de la Sardana de Vilanova (1.977).
Sardana de conjunt.

2.^{on} Aplec de la Sardana de Vilanova i la Geltrú

*Per Formatge
i Pernil*

Casa Gil

FORMATGERIA

Plaça Alcàzar de Toledo, 6

ELECTRICA

Campillo

Aigua - Gas - Electricitat

Ancora, 8

Tels. 893 48 80 - 48 33

Vilanova i la Geltrú

TRANSPORTS

Francesc Pujol i Durán

TRANSPORTS GENERALS PER TOT EL PAIS

SEFVEI: diari a Barcelona i camió grua.

AGENCIES: Central: Unió 75 Tel. 893 42 34 / 893 11 67

Vilanova i la Geltrú.

Barcelona, Perú, 122-124. Tel. 807 48 39 / 807 48 40

Local amb capacitat per 22 camions i 2.000 m². per emmagatzemar mercaderies.

Barcelona, Rech, 77. Tel. 310 35 60 / 219 66 67

Viatges setmanals a Madrid, Bilbao, València i Valladolid.

Segon Aplec de Vilanova

L'aplec constitueix com una mena de festa major de la sardana. Es tracta d'un esdeveniment veritablement important amb motiu del qual els sardanistes no sols d'una localitat sinó de diverses contrades es posen en contacte.

Aplec, tal com aquest nom indica, és símbol d'unió i contacte. L'aplec possibilita i intensifica el contacte entre els sardanistes. Es tracta d'una manifestació totalment oberta en la qual tothom pot prendre part. Sols cal estimar la sardana i ballar-la amb seny.

Un aplec és, avui dia, una empresa col·lectiva d'importància. Cal disposar d'uns mitjans materials molt considerables per escometre una aventura d'aquesta mena. I cal, sobretot, comptar amb l'ajut moral i material de tot un poble. L'aplec neix del poble i torna al poble. Seria absurda la idea de crear un aplec per a minories. L'aplec obre les portes a tothom. Els organitzadors només demanem comprensió i col·laboració. Tal com dèiem abans, l'aplec origina unes despeses i cal fer efectiu l'import de l'entrada. Arreu dels Països Catalans cal pagar entrada per tenir accés a l'aplec. I Vilanova no pot pas constituir una excepció. Per això ens hem permès la llibertat d'insistir entorn dels termes comprensió i col·laboració.

El proper dia 2 d'abril tres de les millors cobles nostres vindran a Vilanova: La Principal de la Bisbal, Els Montgrins i Ciutat de Girona. L'objectiu que ens proposem conjuntament és el de gaudir de la sardana tot escoltant-la o bé ballant-la, immersos en l'ambient de festa i assaborint el tast exquisit d'unes interpretacions probablement irrepetibles.

El dia 2 d'abril els sardanistes de Vilanova celebrem el nostre aplec a la Plaça del Xoriguer. Sabem que vindreu. La vostra companyia no pot mancar.

CONVERSA AMB EL MESTRE CONRAD SALÓ

El mestre Conrad Saló accedeix molt complagut a dialogar breument amb nosaltres. Tot i que es tracta d'una persona seriosa i circumspecta, accepta la conversa de bon grat i ens assabenta d'una colla de fets i detalls relatius a les activitats d'una de les institucions més famoses de la terra catalana: la cobla La Principal de la Bisbal.

—Enguany iniciàreu la vostra temporada número cinquanta-cinc al servei de La Principal...

—Sí. Vaig entrar-hi pel Carnaval de l'any 23, però ara ja fa un any que no toco. Vaig a tot arreu amb ells, m'encarrego de la representació, els ajudo en el que bonament puc i dono el meu parer sobre aspectes musicals relatius a la cobla. De fet, però, el director és en Josep Cassú, un músic molt capacitat i competent. El que sí que faig és dirigir la cobla quan es toquen glosses i altres obres que no són sardanes i, per tant, necessiten que hi hagi una persona al davant.

—Així, doncs, ara disposeu de més temps lliure que no pas abans...

—En certa manera, car cada vegada dona més feina la representació, amb l'administració de la cobla, la correspondència, tot el paperam que cal tenir al dia i, a més, els contactes amb les comissions organitzadores de festes majors i aplecs. Per altra part, ja saps que sempre tinc compromisos per raó de les sardanes que m'encarreguen i que cal estrenar en una data determinada. També cal mirar si surt alguna cosa de cobla per incorporar-la al repertori i aleshores et trobes que

has de fer algun paper suplementari. Però si vols mantenir-te i, en el possible, superar-te, has de fer-ho d'aquesta manera. Per això dic que mentre pugui i ells ho vulguin jo col·laboraré amb l'orquestra en tot allò que sigui necessari pel seu bon funcionament. A més ara tinc una altra dedicació que m'illusiona de debò: M'he comprat un piano de cua i m'hi passo moltes estones. Naturalment toco per mi mateix, per la meua íntima satisfacció. Toco de tot una mica, però especialment Chopin, Liszt, Beethoven, Schumann...

—Pel Carnaval s'ha produït algun canvi a la vostra cobla, segons tenim entès...

—Sí. El nostre contrabaix, Delfi Sunyer, es retirà i ha entrat un xicot jove, que ho fa molt bé. Es tracta d'en Joan Xandric, que ve procedent de la cobla La Selvatana. Es un noi amb molt bones condicions. En Delfi va venir amb nosaltres a iel de la malaltia del pobre Paco Capelles. De fet en Delfi ja estava jubilat, però va entrar de manera interina, acabant de completar la temporada 76-77 i fent sencera la 77-78. També entrà un primer tenor nou, en Jaume Vilà, procedent de La Principal del Llobregat, un xicot de grans possibilitats en tots els aspectes. Precisament el vaig escoltar amb molta atenció l'any passat a l'aplec de Vilanova, adonant-me que veritablement era l'element que ens feia falta. Penso que en podem treure molt de profit, car es tracta d'un noi jove, estudiós, amb facultats i ganes de superar-se, posseïdor d'un so molt atractiu i d'una gran musicalitat.

—Quines novetats es presenten de cara a la nova temporada?

—Fa unes quantes setmanes em varen venir a veure uns senyors que volien que anéssim a Alemanya, amb motiu de les Setmanes Catalanes de Berlín, que han de tenir lloc pel juliol. En saber la data, ja els vaig dir que no. Nosaltres tenim molts compromisos i no podem, de cap manera, deixar desatesos una colla de lloguers que fem, molts d'ells de temps immemorial. Per nosaltres és molt bonic això d'acabar la feina en un poble i que ens diguin «Fins l'any vinent». I això un any i un altre i un altre. Pràcticament tota la vida. Aquesta vinculació tan directa amb el poble per nosaltres és una cosa sagrada.

Des d'un punt de vista més íntim haig de dir-vos que enguany s'escau el norantè aniversari de la fundació de la nostra cobla. Que jo sàpiga aquest fet no se celebrarà amb cap acte especial, però nosaltres pensem treure un disc LP amb sardanes de tots els músics més directament vinculats a la cobla durant aquests 90 anys, començant pels de La Bisbal d'aquell temps: Joan Carreras (Dagas), Josep Casanovas (Peixero), Pere Mercader (Tano), Josep M.ª Soler, i altres. Tampoc no hi mancaran, és clar, sardanes dels Garreta, Pau Casals, Agustí Borgunyó, Enric Barnosell, Josep Coll i altres.

—I de vostra no n'hi haurà cap?

—Sí. Del meu germà Emili hi posarem «Ventada de març», una obra molt característica del seu estil. De meves hi ha «Els ocells et canten», que vaig escriure a la memòria del meu pare, que havia tocat molts anys a La Principal, i «Preat company», que vaig fer en ocasió de la mort d'en Paco Capelles.

—Alguna altra novetat pel que fa a enregistraments?

—Un dia d'aquests ha de sortir, o

potser ja ha sortit un disc que recull, gravades en directe al Palau de la Música Catalana, les sardanes dels «Premis Joaquim Serra», que la nostra cobla va interpretar el dia 20 de novembre de l'any passat. Es la primera vegada que apareix un enregistrament nostre fet en directe i estem molt contents de la manera que ha quedat, tot i que sempre hi ha detalls millorables. Per altra part, també varem enregistrar la suite «Mediterrània-3» del mestre Rafael Ferrer, guanyadora del Concurs Internacional Pau Casals, la versió definitiva de la qual varem estrenar, precisament, a Vilanova. El dia de l'enregistrament va dirigir la nostra cobla en Rafael Ferrer i crec que tot anà molt bé.

—Finalment, ens podríeu donar la vostra opinió entorn de l'aplec de Vilanova?

—L'aplec de Vilanova es troba tot just en els seus inicis. Tots els començaments són difícils i encara més si es tracta d'una iniciativa com aquesta, que comporta unes despeses molt elevades. En aquesta contornada vostra no és gaire habitual la celebració d'aplecs; per tant, us costarà una mica de tirar-lo endavant. Compteu amb un públic que demostra posseir gust i sensibilitat, cosa que posa de manifest en els concerts que hem fet al temple de la Geltrú. Públics com aquests els voldríem trobar sempre. Nosaltres estem molt contents de venir a Vilanova, tant per la feina que fem com pel comportament del públic i el tracte que en rebem. A més, no oblidem que Vilanova va ésser la ciutat nadiua del Mestre Toldrà, un dels millors compositors de sardanes que han existit, gran violinista, compositor i director d'orquestra. Nosaltres havíem tingut la satisfacció de tocar moltes vegades dirigits per ell. I aquestes experiències no les oblidarem pas, per anys que passin.

E. M.

FUSTERIA

JOAN ROBERT

Mobles de totes classes
i
fusteria en general

Jaume I, 8-11 - Telèfon 893 53 56 - Vilanova i la Geltrú

cansaladeria

SANTACANA

xarcuteria

Avda. Catalunya, 12
Les Roquetes

Carrer del Cinto, 5
Telèfon 893 24 85
Mercat: lloc n.º 31
Vilanova i la Geltrú

NOTICIARI DE L'APLEC

★ L'Aplec serà celebrat el dia 2 d'abril a la Plaça del Xoriguer, del barri de Sant Joan.

★ Començarà a dos quarts d'onze del matí i continuarà a la tarda a dos quarts de cinc.

★ La Plaça estarà degudament vallada i el preu d'entrada serà de 125 ptes.

★ Hi haurà preus especials per als socis de les entitats sardanistes, jubilat (presentació del carnet) i menors de 14 anys.

★ Hi haurà servei de begudes.

★ En cas de pluja l'Aplec serà al Pavelló d'esports (Plaça de la Caserna).

★ A la nit, extraordinari Concert de sardanes i música per a cobla, a càrrec de les cobles La Principal de la Bisbal i Els Montgrins.

★ La part artística de l'Aplec anirà a càrrec de les cobles Ciutat de Girona, La Principal de La Bisbal i Els Montgrins.

★ En ocasió d'aquest segon Aplec la cobla La Principal de La Bisbal estrenarà una sardana del mestre Emili Saló dedicada a la nostra ciutat.

★ Aquesta famosa agrupació musical empordanesa presentarà enguany a Vilanova dos nous components: el primer tenora Jaume Vilà, que procedeix de la cobla La Principal del Llobregat i el contrabaix Joan Xandrich, que ve de la cobla "La Selvatana". Es tracta de dues figures joves i molt competents de les quals hom espera els millors resultats.

★ El fiscornaire Josep Riumalló, de la cobla de la Bisbal, donarà a conèixer, en ocasió de l'Aplec, la sardana obligada, que ha escrit per a ell el famós compositor de la Catalunya Nord Max Havart, que s'anomena "L'avi Vadó".

★ La cobla Ciutat de Girona presentarà enguany dues novetats molt importants al rengle del davant: el primer tenora Roca, procedent de la cobla Costa Brava i el tible ex Caravana. Aquests dos instrumentistes substitueixen el tenora Jaume Call i el tible Jaume Esteve.

El primer fiscorn de la Ciutat de Girona, Josep Puig (Moreno) ens presentarà la sardana obligada que executa aquesta temporada: "En Joan de Serralonga", del mestre Emili Saló.

★ La sardana que serà interpretada de conjunt per les tres cobles és "L'Aplec de Vilanova", del mestre Lluís Buscarons, que va ésser estrenada l'ny passat amb motiu del primer aplec.

★ L'organització, igualment com l'any passat, anirà a càrrec d'una Comissió mixta formada per membres d'Amics de la Sardana i de l'Obra Sardanista Dansaires - Vilanovins.

★ Aquesta Comissió espera la màxima col·laboració de tot el poble de Vilanova per la continuïtat de l'Aplec.

Us esperem a tots al 2.^{on} Aplec de la Sardana.

Recordeu-ho: 2 d'Abril.

Al butlletí extraordinari de l'Aplec de l'any passat (març-77), vàrem publicar l'historial de les cobles: Ciutat de Girona i La Principal de la Bisbal. Aquest any, seguint la mateixa tònica, publiquem el de la cobla Els Montgrins, que actuarà per primera vegada al nostre Aplec.

La cobla-orquestra Els Montgrins va ésser fundada a Torroella de Montgrí l'any 1884 per Pere Rigau «Barretó» i altres músics torroellencs. Es tracta de la cobla degana entre les actuals. A conseqüència de la mort prematura d'en Pere Rigau (1908) va fer-se càrrec de la direcció artística un jove instrumentista anomenat Vicenç Bou, que havia d'esdevenir ben aviat el més popular compositor de sardanes, les quals donaria a conèixer arreu de Catalunya la cobla Els Montgrins. Agrupació de gran solvència artística, coneguda i admirada per tothom, la cobla Els Montgrins culminà aquella brillantíssima etapa del seu historial amb unes actuacions a París (1928), sota el patrocini de la Comissió Organitzadora de l'Exposició Internacional de Barcelona. Dedicat de ple a la tasca de compositor, Vicenç Bou abandonà la direcció d'Els Montgrins, restant, però molt vinculat a la cobla. El succeí el flabiolaire i compositor Narcís Paulís, si bé poc temps després es va fer càrrec de la part artística el mestre Joaquim Vallespi, pertanyent a una família de músics relacionada amb la cobla Els Montgrins des de la seva fundació. Al costat del mestre Joaquim Vallespi, compositor i director de dots molt rellevants, i igualment vinculats als Montgrins, cal situar als seus germans Enric (instrumentista de tenora) i Josep, aquest darrer el millor contrabaix de cobla que ha existit. En el curs d'aquest període Els Montgrins comptaren amb els serveis de diversos instrumentistes de gran anomenada, en-

tre ells els virtuoses de la tenora Josep Coll i Lluís Cotxo.

A partir de la guerra civil hom procedí a reestructurar la cobla, la qual esdevingué ben aviat una de les primeres agrupacions del país. Aquest procés hauria de culminar amb l'adveniment del seu director Martirià Font i Coll, instrumentista de tible i compositor molt ben dotat. Al costat del mestre Font es trobava un conjunt de grans instrumentistes, entre ells el flabiolaire Lluís Buscarons, el tenora Agustí Monguilot, els trompetes Jaume Vivolas i Joan Sadurní, el fiscorn Enric Vilà i el contrabaix Pere Coma (Borinot). Quan el mestre Font abandonà la direcció d'Els Montgrins el succeí el mestre Josep Cassú, pertanyent a una antiga família de músics de Bordils. El mestre Cassú mantingué la cobla en la seva posició privilegiada, disposant d'una colla de col·laboradors molt eficients, entre ells el contrabaix Joan Calsina, el fiscorn Josep Riumalló, el tible Tomàs Bahí i el tenora Josep Gispert. Aquest darrer instrumentista, posseïdor d'unes facultats i d'un bon gust excepcionals, constitueix, avui per avui, una de les figures de màxima solvència dins de l'especialitat.

En abandonar la cobla el mestre Cassú, es feu càrrec de la direcció artística el mestre Rafael Blanch, fill del mestre Angel Blanch i Reynalt. La cobla Els Montgrins presenta un bon nombre de valuosos enregistraments en disc a través de la casa «Columbia».

Equip de recerca

2^{on} Aplec de la Sardana

VILANOVA I LA GELTRU

Dia 2 d'abril de 1978

Matí: 10,30 - Tarda: 4,30

Plaça Xoriguer (Barri de Sant Joan)

C O B L E S

- ★ "LA PRINCIPAL" DE LA BISBAL
- ★ CIUTAT DE GIRONA
- ★ ELS MONTGRINS

NIT, a les 10,30: CONCERT DE SARDANES I MUSICA
PER A COBLA

Cobles: "La Principal" de la Bisbal
Els Montgrins

PATROCINA: Ilm. Ajuntament de Vilanova i la Geltrú.

ORGANITZA: Amics de la Sardana de L'A. E. Talaia.
Obra Sardanista Dansaires Vilanovins.

El trombó (II)

CAPÍTOL XIV

Sabem que les nostres millors cobles són, a la vegada, excel·lents orquestres de música lleugera i que a través de la seva estructura tracten sempre d'assolir els millors resultats en totes les facetes de la seva activitat professional. Si entre el trombó de vares i el de claus existeix una afinitat màxima, podria donar-se el cas que els magnífics instrumentistes de trombó de vares que es llueixen en els ballables, esdevinguessin també uns bons intèrprets de trombó a la cobla. Però això succeeix rares vegades. Els millors intèrprets de trombó de vares toquen, indefectiblement, el fiscorn a la cobla. Podem esmentar molts exemples concrets: Josep Puig «Moreno», el nostre fiscornaire més qualificat fou, a la vegada, un trombó excepcional. El mateix hem de dir referents als seus companys Enric Vilà, Josep Calvet i Blanch, Josep Riumalló, Pere Cortada, Pere de Pals, Teodor Parella, etc.

Instrumentistes de trombó

Qui toca el trombó aleshores? D'instrumentistes de trombó diguem-ne nats n'hi ha poquíssims. Gairebé sempre es tracta de músics que fan feines de responsabilitat en els ballables i que aprenen a tocar el trombó de manera circumstancial. Normalment toquen el trombó els intèrprets de piano-orgue en els ballables (anys enrera ho feia el violí primer), els quals a la vegada són gairebé sempre els responsables artístics de la formació. Per aquesta raó tants i tants directors de cobla toquen el trombó.

Vicenç Bou havia tocat el trombó de molt jove a la cobla «La Lira», de Torroella de Montgrí i posteriorment als «Montgrins». Joaquim Vallespi, il·lustre

compositor i director d'«Els Montgrins» va tocar el trombó tota la vida. El mateix va fer Genís Canet, antic director de «La Principal» de La Bisbal. I Joaquim Ferrer, ex-director de «La Principal» de Girona. I en Florenci Mauné capdavanter de la «Costa Brava». I en Lluís Ferrer de la «Maravella». I en Francesc Fuertes actual responsable de la cobla «Amoga». I Àngel Blanch Reynalt que arribà a dirigir la «Barcelona». I en Miquel Millà i Batlle ex-director de la «Caravana». Antoni Mas i Bou, director de cobla, també havia tocat el trombó. I també els seus companys Jaume Cristau i Ernest Bou. Pere Fontàs tocava el trombó quan era director d'«Els Montgrins» i el mateix va fer durant molts anys a «La Selvatana». I en Tomàs Gil i Membrado, antic director de la cobla «Barcelona» i actualment de «La Principal» de Badalona.

els millors intèrprets

De fet, però, el paper del trombó a la cobla és tan important com el de qualsevol altre instrument. Des de fa molts anys la màxima figura dins l'especialitat és en Martí Teixidor, que porta més de trenta anys a «La Principal» de La Bisbal. En Martí havia estat instrumentista de fiscorn a la cobla «L'As» d'Anglès, quan aquesta es trobava en el punt culminant de la seva trajectòria. Per poder ingressar als rengles de La Bisbal va haver d'agafar el trombó, car els fiscorns de la cobla bisbalenca eren aleshores lliberats Juanals i Conrad Saló. En Martí Teixidor, que és un músic molt ben dotat i posseeix un talent i un bon gust indiscutibles, anà perfeccionant-se en el domini del trombó fins esdevenir l'intèrpret més qualificat i solvent. Quants i quants

passatges de sardanes i obres per a cobla ens han estat descoberts pel trombó d'en Martí! Quantes i quantes obres no són interpretades per moltes cobles per la senzilla raó que presenten alguna dificultat al trombó! En Martí no ha desdit mai. El seu so es molt net i atractiu i matisa amb una gran delicadesa. Escoltar-lo sovint i amb atenció constitueix una mostra eloqüentíssima del paper que correspon veritablement al trombó dins la cobla.

Un altre bon trombó havia estat, sense cap mena de dubte, el mestre Florenci Mauné, anteriorment fiscornaire (adonem-nos del detall) i també Àngel Blanch Reynalt, Joaquim Ferrer i el seu germà «Manelic», tots dos fiscornaires, foren dos trombons de gran entitat. Cal tenir en compte els noms de Francesc Fuertes (tocà el fiscorn durant un temps), Pere Fontàs (toca el fiscorn actualment), etcètera.

Un mestre indiscutible dins l'especialitat ha estat en Miquel Badia, que havia estat vinculat a la cobla «Barcelona» dels bons temps, destacant per la puresa del seu so i la perfecció formal de les seves interpretacions.

sardanes de trombó?

De sardana obligada de trombó sols en conec una i, la veritat, no crec que passi a la història. Algun instrumentista de trombó ha tocat alguna vegada una sardana de fiscorn, però l'experiència la trobo incomprendible, car el so del fiscorn és molt més pastós i brillant i, per tant, sembla molt més idoni per «obligar».

Moltes sardanes de Juli Garreta presenten passatges sencers dedicats al trombó. Juli Garreta va ser un dels primers compositors que redimiren el trombó de la indiferència i l'oblit. «La pedregada», per exemple, presenta alguns passatges de trombó molt interessants. El mateix hauríem de dir referent a algunes sardanes «entramuntanades» d'Emili Saló. Alguns passatges de trombó han esdevingut molt populars, com és ara el cas de l'inici dels curts a «El rossinyol» (Josep Serra); el cant dels llargs de «La noia

matinera» (Blanch Reynalt); diversos fragments de «Girona 1808» (Ricard Viladesau); un tema de la sardana «Galanteig» (Conrad Saló) i el motiu principal de «La presó de Lleida», obra per a dues cobles de Joaquim Serra.

bateries i cantants

Les grans cobles de l'Empordà, la Selva i el Gironès presenten sovint dos trombons. Anys enrera aquests llocs estaven ocupats per instrumentistes de gran relleu. Jo recordo, per exemple, aquella parella de trombons de «La Principal» de La Bisbal, formada per Martí Teixidor i Àngel Blanch Reynalt i la que integraven Miquel Millà i Manel Ferrer Amer a la «Caravana». Per raó de les exigències del ball moltes vegades el segon trombó és encomanat a músics totalment deslligats del món de la sardana. Es aquest el cas dels bateries i alguns cantants que toquen o han tocat el trombó a les cobles. El relleu de la seva intervenció és molt relatiu, però la presència d'un instrumentista més damunt l'empostissat produeix un cert impacte i predisposa favorablement l'auditori. Podríem esmentar el cas concret de tota una sèrie de segons trombons que més que tocar-lo («l'aguanten»), tal com diuen els músics amb ironia, o que quan arriba algun passatge delicat deixen de tocar. El fet no sembla pas molt greu, sobretot si tenim en compte que són raríssims els compositors que han escrit les seves sardanes pensant en el segon trombó. El paper d'aquest instrument és, doncs, de tipus suplementari i serveix, de vegades, per a donar un petit descans a l'altre trombó, per a coblar la part d'aquest o per engruixir un xic més un «tutti» de la cobla, assolint una sonoritat més plena i contribuint a accentuar l'equilibri entre la fusta i el metall.

els instruments

La major part de trombons utilitzats pels nostres músics són construïts a l'Estat espanyol. Es tracta d'uns instruments que no plantegen grans dificultats a l'e-

DECORACIO VILANOVA

GENERAL YAGÜE, 90 - TELS. 893 25 58 - 893 26 58

REFORMES DE CUINES I BANYS

- ★ Stock permanent de fusteria d'alumini.
- ★ Portes de ferro i alumini sistema prefabricat.
- ★ Mobles de cuina de diversos colors amb fòrmica i roure.
- ★ Sanitaris: Bellavista, Sangra, Roca.
- ★ Tanques de galeria d'alumini.
- ★ Ceràmica i paviments lleugers.
- ★ Tanques banyera Ducholux.
- ★ Moquetes, Parquets, Suro aïllant, riells de fusta
- ★ Pressupostos sense compromís.

Recorda constructor: Finestres d'alumini en stock. Totes les mides.

xecutant i rarament he sentit parlar als músics de les seves predileccions en aquesta especialitat. De totes maneres em consta que els millors trombons de claus són els italians de la prestigiosa marca «Orsi».

discografia

Podem il·lustrar al lector entorn de les possibilitats del trombó els enregistraments discogràfics de les sardanes que hem esmentat abans o els d'algunes que també presenten passatges d'interès dedicats al trombó. En Martí Teixidor el

podem escoltar molt bé a les gravacions de «Girona, 1808» i «La noia matinera» fetes per «La Principal» de La Bisbal (Discophon). Àngel Blanch Reynalt intervé a «La pedregada» amb la cobla «Barcelona» (disc commemoratiu Juli Garreta). Molt interessant la part de trombó encomanada a Miquel Badia en l'enregistrament de «La Presó de Lleida» (Joaquim Serra), cobla «Barcelonà», amb augment, director Antoni Ros i Marbà (Edigsa) i cobla «Barcelona», amb augment, director Rafael Ferrer (Columbia).

EUGENI MOLERO

En la mort del mestre Català

El dia 13 de gener morí a Barcelona el mestre Antoni Català i Vidal, fill predilecte de la vila de Sitges, nat l'any 1891. El seu pare era mestre de capella i organista a la parròquia de Sitges. Es formà musicalment a l'Escolania de Montserrat, ampliant estudis amb els mestres Joan B. Pellicer i Enric Morera. Organista i mestre de capella de Pompeia, fundà i dirigí diverses agrupacions corals a Barcelona. També guanyà per oposició la càtedra de conjunt vocal del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Exercí, durant molts anys, la crítica musical al «Diari de Barcelona».

Fou autor de diverses obres religioses per a cor i orgue, misses, lieder, obres de càmara, il·lustracions musicals per a peces escèniques i composicions per a orquestra simfònica, entre elles el seu famós «Tríptic».

La producció sardanista del mestre Català no és molt extensa, però de la més alta qualitat, tant pel que fa a la temàtica com a la instrumentació. En aquest aspecte cal esmentar «La processó de Sant Bartomeu» (la seva sardana més divulgada), «Idilli a muntanya», «L'aplec d'Alfou», «Intima», «Sitges», «L'aplec del Vinyet», «Rosada d'estiu», «Festa camperola», etc. Les seves gloses «La moixiganga de Sitges» i Glossa del Ballet de Déu constitueixen dues obres mestres de la música per a cobla. També deixà escrites algunes sardanes per a cor sol i per a cor i cobla.

TAXIS TUTUSAUS

SERVEI NIT I DIA

Carrer Havana n.º 6
Tel. 893 01 33
Vilanova i la Geltrú

Perruqueria

ANNA

Creuer Balears, 29
Telèfon 893 70 50
Vilanova i la Geltrú

foto estudi **BALMES**

ESTANC

Laboratori aficionat
Reportatges - Fotocòpies
Venda cambres

Avda. Balmes, 7 - Tel. 893 25 90 - Vilanova i la Geltrú

CAMISERIA

CALSERRA

Carrer Caputxins, 28
Tel. 893 27 92

**CASA
ANDREU**

Gran assortit de discs
i tota mena d'articles
musicals.

C/. Sant Sebastià, 24
Telèfon 893 07 70

Estanteries, mobiliari
d'oficina
i auxiliars a la

Plaça de la Vila, 1
Telèfon 8931588

Perfumeria **PAQUITA**

AMB ESTHETICIENNE

Diplomada en Estètica, Visagisme i Corporal

Sant Gregori, 20 - Telèfon 893 13 75 - Vilanova i la Geltrú

RUBSON

NOU AL NOSTRE PAIS

*De quina manera vencerem definitivament l'aigua
i la humitat?*

RUBSON li dóna la solució

*RUBSON es la pintura de
cautxú amb resines que venç
les infiltracions de l'aigua,
de la corrosió i de la humitat.*

Distribuidor exclusiu:

Antoni Sánchez i Valero

COMERCIAL GRANADOS

Tèlèfon: 893 03 00